

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۲۸ فیروزی ۲۰۱۹

چند سوال قابل تعمق!؟

چهارشنبه- ۰۸ حوت ۱۳۹۷- کابل: امروز سخنگوی طالب، "ذبیح الله مجاهد" تقریباً از موضع یک قدرت منطقه‌ای و متحد پاکستان، به هند هوشدار داد که حملاتش را بر خاک پاکستان متوقف سازد چه گذشته از تأثیر منفی چنین حملاتی بر پروسه صلح در افغانستان، عواقب زیانباری برای هندوستان نیز به بار خواهد آورد. مطالعه چنین موضعگیری از جانب طالب که خودش نیاز به شناسایی و حمایت تمام کشور های جهان به خصوص قدرت های منطقه‌ای دارد تا با وزنه بیشتری بتواند با امریکا مذاکرات را ادامه دهد، مبین چند نکته می باشد:

۱- حد اقل طالب در سیاست خارجی اش نسبت به گذشته، هیچ گونه تغییری ننموده، کمافی السابق دنبالچه و ادامه سیاست های پاکستان می باشد. دوست پاکستان را دوست خود می شناسد و دشمن پاکستان را دشمن خود.

۲- اتخاذ چنین موضعی از جانب طالب، آنهم در شرایطی که خودش نیازمند همکاری های منطقه‌ای با روسها، چین، ایران و در نهایت هند به مثابه یکی از اعضای گروه شانکهای که می تواند در آینده ها به مثابه قدرت رقیب پیمان ناتو خود را تکامل دهد، می باشد، آیا بدان معنا نیست که روند نزدیکی این نیرو با قدرت های منطقه‌ای و جهانی رقیب ناتو، در آستانه گسست قرار گرفته است.

۳- همزبانی سخنگوی طالب با وزارت خارجه پاکستان به ارتباط تأثیر حملات انتقامجویانه احتمالی هند بر پاکستان، گذشته از این که همسوئی ستراتژیک پاکستان و طالب را بازتاب می دهد، ظن همکاری عملی در زمینه را نیز در مغز انسان متبادر می سازد.

۴- در اساس بعد از مدتها آرامش در مناسبات بین پاکستان و ایران و هند و پاکستان، حملات تروریستی بر خاکهای ایران و هند در آستانه پنجمین دور مذاکرات صلح بین طالب و امریکا چه چیزی را باز گو می نماید. به عبارت دیگر آیا طناب و رشته انجام این اعمال در دست دولت پاکستان و باند های جنایتکار وابسته بدان دولت صورت گرفته است و یا این که امپریالیسم ناتو موفق شده در درون بنیادگراهای پاکستانی چنان نفوذ نماید که بدون استیذان دولت پاکستان از جانب وی عمل نماید.

هرگاه این اعمال به مشوره و نظر دولت پاکستان صورت گرفته باشد باید پرسید که پاکستان از انجام چنین اعمالی یعنی همزمان دو همسایه نیرومندش را ضربت زدن، چه می خواهد و چه پیامی را به کدام استقامت صادر می نماید؟ آیا

پاکستان با این عمل قیمت صلح افغانستان را از طریق جلب حمایت جهانی به خصوص امپریالیسم امریکا در حل منازعه کشمیر اعلام می دارد و همچنین مسأله بلوچستان.

یا این که تمام این اعمال مستقلانه از جانب ایادی امپریالیسم امریکا به خصوص عربستان سعودی و اسرائیل صورت گرفته است تا فضاء را قسمی آلوده بسازند که نه تنها مسأله افغانستان به عقب رانده شود بلکه روابط هند و ایران با پاکستان چنان خراب شود که دیگر نتوانند از طریق طالب، در سیاست های منطقه ئی امپریالیسم امریکا مداخلات کار شکنانه انجام دهند. تمام این سوالات مسایلی اند که به ارتباط مسأله طالب و برنامه صلح امریکا با آنها می باید با دقت مورد بررسی قرار گیرند.

هموطنان گرامی!

از تمام زدوبند های گروه های رقیب که رأس مشترک همه آنها را ضدیت و دشمنی با مردم افغانستان و کشور ما می سازد، بر می آید که منطقه به طرف تشنجات جدیدی در حرکت است که دود همه آنها فقط به چشم مردم ما خواهد رفت، لذا هرگاه نمی خواهیم بیشتر از این آسیب ببینیم می باید متحدانه علیه دولت دست نشانده و بادارانش به میدان آئیم، زیرا مسلم است هر لحظه و هر ساعتی که به عمر دولت دست نشانده افزوده می گردد، توطئه ها علیه کشور و مردم ما عمق بیشتر می یابند.

سرکها ما را می طلبد!!